

EcoLoiola 26-27: Agua Viva/Ur bizia

1. Kontestua

Batzarrean eserita, hezitzaileak altxorraren kutxa bat ireki eta Adela igela bertatik ateratzen du (pelutxe bat). Haurrei azaltzen die Adela bere etxeko altxorrik handienari buruzko istorio bat kontatzera datorrela: urmaeleko ura. Ipuina irakurriz, hezitzaileak oso modu dramatikoan azpimarratzen du ura urritzen eta zikintzen hasi zela. Ur garbirik ez zegoenez, urmaeleko landareak lehortu egin ziren, animaliek ez zuten zer edan, eta igela eta alaba indarrik gabe geratu ziren. Ura ez da jostailu bat bezala nabarmentzen, Adela bizirik eta saltoka jarraitu ahal izateko behar-beharrezkoa den zerbait bezala baizik.

2. Gogoeta

Ipuina amaitzean, hezitzaileak umeen adinera egokitutako ideia-zaparrada txiki bat sortzen du, galdera zuzenen bidez:

- Zergatik zegoen hain triste Adela urmaela lehortzen ikusi zuenean? Han bizi zitekeen urik gabe?
- Eta guk eskolan... egunen batean txorrota ireki eta ur tanta bat ere ateratzen ez bada, zer gertatuko litzaiguke? Egardia baretu edo eskuak garbitu genitzake?

Amaitzeko, txorrota bat duen kartoi mehe bat erakutsiko dugu: "Ura altxor magikoa da, baina ez da amaigabea. Gastatzen edo botatzen badugu, bukatu egiten da. Animaliek, landareek eta haurrek egunero behar dugu ura bizi ahal izateko".

3. Ekintza

"Kutxa urez betetzen dugu". Altxor hutsaren kutxa lurrean jartzen da eta haur bakoitzari kartoi mehe urdinezko ur tanta bana banatzen zaio.

- Bere "tanta-althorra" kutxan gorde ahal izateko eta Adelaren urmaela salbatzeko, haur bakoitzak ozenki esan behar du (edo keinu bidez imitatu, lotsatiagoa bada) ekintza bat beharrezkoa dela ura eta beraien tanta alferrik ez galtzeko.
- Hezitzaileak adibideak ematen dizkie: "Nik iturria ixten dut xaboia igurtzen dudan bitartean", "Ni ez naiz ura lurrera botatzera jolasten", "Nik abisatzen dut txorrota bat tantaka badabil".
- Banan-banan, haurrek beren konpromisoa adierazten dute eta beren tanta kutxan uzten dute. Azkenean, "aurreztutako urez" beteta dago kutxa, eta haurrek Adela igelari oparitzen diote, urmaela ez dadin inoiz berriro lehortu.

4. Ebaluazioa

Jarduerari itxiera emateko, tantaz betetako kutxa altxatzen da, eta hezitzaileak esango du: "Begira zenbat ur babesten ikasi dugun!".

- Eskatu haurrei zutik jartzeko, jarri esku bat bihotzean (hasierako otoitzaren diapositiba gogoratuz) eta beste eskua aurrerantz luzatuta.
- Hezitzaileak "uraren zina" egiten du esaldi laburretan, haiek oihartzun gisa errepika ditzaten:
 - Ura bizitza da! (Haurrek errepikatu egiten dute).
 - Ura zaintzen da! (Haurrek errepikatu egiten dute).
 - Urik gabe ez dago bizitzarik! (Haurrek errepikatu egiten dute).
- Adela (peluxea) un bakoitzaren artetik pasatzen da bakoitzari "txokala" eginez, planetako ura baloratzen eta zaintzen ikasi izanagatik eskerrak emateko.

5. Material Osagarria

"Adela Igela" ipuina <https://www.edukalboan.org/eu/node/1884>